

Publicerad 2008-04-24 01:44 av Anders P H

Innan jag vaknade steg jag upp och satte på kaffe

Vad gör livet lättare?

Finns det något sätt att komma undan utan att använda nödutgången?

Ni kan säkert tänka er massor av saker.

Men just nu är ni nyfikna på en enda sak

Eller hur?

Vad är det just jag vill slippa ifrån?

Jag vill ha en säker passage. Jag vill inte påverkas negativt av ni finns.

Jag vill hitta en metod för detta.

Ibland bygger jag upp en inre säkerhet men den håller aldrig särskilt länge. Förr eller senare råkar den i obalans och brakar ihop.

Jag är trött på att vara människa. Jag vill bli omänsklig. Det är mitt mål.

Det är omöjligt säger ni. Då kan man lika gärna avsluta sitt liv.

Men jag tror inte det är nödvändigt. Det går att hitta en lösning, något som gör mig immun.

Det är hjärnan det handlar om. Den som vi fortfarande vet så väldigt lite om. Hur den påverkar oss och hur vi påverkar den.

Är min hjärna jag eller är jag min hjärna? Är delar av mitt medvetande också delar av ditt medvetande och tvärtom? Finns det ett psykiskt gränssnitt och i så fall var? Använder vi oss av samma gränssnitt eller är det privat? Vad är – och var befinner sig? – tankar och känslor innan de blir tankar och känslor?

En sak är säker. Mina sinnesintryck tas emot av receptorer och sänds som neurala kopior via nervbanor i min kropp vidare till min hjärna där de processas. Hundra miljarder hjärnceller matchar intrycken mot information som tagits in tidigare. Lagrade intryck omarbetas och uppdateras. Ny information läggs till gammal. Det jag är med om läggs till det jag redan varit med om. Nu blir en del av då. Då blir en del av nu. Blandningen blir till filmen "Min föreställningsvärld", en tragikomisk historia med både idyll, drama och action i handlingen.

Framtiden finns.

Inom mig.

Paul Davies talar i boken "Andra världar" om "den grå zonen mellan medvetandet och materien, filosofin och fysiken, psykologin och den objektiva världen"; att den är "ännu så gott som helt utforskad, men måste finnas med i varje fullständig bild av verkligheten."

För att mentalt kunna orientera oss i denna gråzon har vi en kognitiv "kompass", det som Elkhonon Goldberg i boken "Visdomens paradox" kallar för vårt mest kraftfulla kognitiva verktyg:

"mönsterigenkänning – att utifrån en stor repertoar av kognitiva mallar kunna hantera ett brett spektrum av komplexa situationer som om de vore välbekanta." Den får oss att handskas med vår verklighet på följande sätt: "framtida kognitiva utmaningar kommer därmed relativt snabbt att täckas av en redan existerande mall eller endast kräva modifiering av en redan existerande."

Om mönsterigenkänningen sätts ur spel, om vi blandar ihop orienteringspunkterna och går vilse mentalt – så beror det på att de vället in material i vårt psyke som vi inte har användning för. Våra sinnen har

översvämmats av stimuli vi inte behöver, oväsentligheter som ställer till oredda för oss. Vårt undermedvetna har inte filtrerat bort sådant som vi inte är betjänta av. Vår inre kompass går i spinn och vi blir desorienterade, förlorar kasam (känslan av sammanhang).

Förmågan att bland sinnesintryck och tankar sortera ut vad som är viktigt och oviktigt, (latent inhibition, Craig Lambert, Harvard Magazine) kan komma att utgöra skillnaden mellan friskt och sjukt, mellan liv och död.

Kreativa personer har förmågan att ta tillvara "oväsentliga" inflöden av intryck och kan (i bästa fall) kombinera dem till verk av nyskapande konstnärligt slag.

Individer med ingen eller låg kreativ intelligens överväldigas av denna "tilläggsinformation" (eller så förkastar de den som just värdelös - för vad ska man med ideér och sinnesintryck till som inte är normala?) De vet inte hur de ska handskas med sina "associativa nätverk", och kan därför inte heller göra dem förståeliga för någon annan än dem själva. Vilket i många fall leder till psykotiska eller schizofrena tillstånd. Bristen på kommunikation med omvärlden begränsar och bibehåller med slutenhet och sjukdom som följd. Den kreative ger, med bibehållen originalitet, sina associationer och ideér en form och ett innehåll som det finns en acceptans och en resonansbotten för i samhället.

Kreativitet är "autism med returbiljett" (Märk världen, T. Nörretrander).

Innan jag vaknade, steg jag upp och satte på kaffe. Därefter gick jag fram till sängen och tittade på mig själv en stund. Jaha, där ligger du, tänkte jag. Sover. Vet inte vad du går miste om. Men sov du så länge du bara vill, för jag trivs här. Här händer det verkligen saker. Ser du all den här isen? Den har jag grävt en tunnel i. Och vet du varför? Jo, för att komma till mina känslor och minnen. De är infrusna i en helvetes massa is, förstår du. Men jag ger inte upp i första taget. Har aldrig gjort.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anders P H med Poeter.se id #7045 innehar upphovsrätten